

Rigsdagsmand siger, at det hjælper ikke til Noget, og efter den Maade, hvorpaa han har udtalt sig, vil jeg gjerne troe, at det for Dieblisset er hans Mening, men hvis han tillader mig at fortsætte uden at blive afbrudt, kunde det vel være muligt, at han forandrede sin Mening. Skulde der nemlig under Sagens yderligere Behandling foreslaaes saadanne Modificationer, at man i den Retning, hvori Finantsudvalgets Indstilling under Nr. 1 til Finantsloven gaar, kunde faae tilveiebragt den Sikkerhed, som jeg mangler med Hensyn til den fremtidige Bestemmelse af Lønningsforholdene, saa vilde jeg tage det under den omhyggeligste Overveielse, om jeg ikke kunde gaar ind paa Forslaget under Nr. 3.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holstel Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sjæbning: Vi maae komme til Gjærning, og jeg for mit Vedkommende idetmindste kan ikke holde mig til tvethdige Ord, men her er endnu ikke fremkommet Andet, end tvethdige Ord fra den ærebe Ministers Side. Forslaget, saaledes, som det er fremsat, skaber kun Vanstæligheder for den, der vil have Vanstæligheder.

Justitsministeren: Det synes, som om Ordet "tvethdig" ret har faaet sin Plads, under denne Discussion; det er imidlertid meget let at skabe saadanne Ord, men at paavise, hvori Tvethdigheden ligger, troer jeg vilde falde særdeles vanstæligt. Den ærebe Rigsdagsmand taler om Gjærning, men Meninger er jo ogsaa, at der skal finde en Gjærning. Sted, forsaavidt Gjærningen kan fremtræde gjennem Ordene, gjennem den Maade, hvorpaa der ialtsalb bliver Spørgsmaal om at tiltræde Forslaget. Det er altsaa en tom Lyd, naar den ærebe Rigsdagsmand her taler om Forskiel mellem Gjærning og Ord, thi her er Spørgsmaal om at stille Ordene saaledes, at de i sig selv komme til at indeholde en Gjærning, og det var det, mit Forslag gik ind paa. Det kan ikke misforstaaes, naar man ikke vil misforstaae det, thi at jeg ikke her vilde komme, og gjøre Tilbud om Ord, er vel klart nok for den ærebe

Rigsdagsmand. Min Mening er netop, at det skal komme til Gjærning.

Sjæbning: Min Mening er, at den ærebe Minister maa lægge al sin Vægt paa at skaffe Forslaget til i alt Væsentligt at blive staaende, som det her staaer; i denne Lønningslov kan det ikke underkastes nogen væsentlig Forandring. Det er muligt, at det kan underkastes de Afændringer, hvortil der er hentydet af den ærebe Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage), men i denne Lønningslov behøves der ikke at indsættes Andet, der kan fornøstigtvis ikke indsættes Andet, og der behøves ikke Andet, for at den ærebe Minister deri blot kan see en simpel Forsikring om, at Reformen skal fortsættes.

Justitsministeren: Den ærebe Rigsdagsmand har netop idag givet det bedste Beviis for, at Forslaget behøver en Modification, thi den Maade, hvorpaa han har opfattet det, stod i bestemt Strid med den, hvori den ærebe Ordfører opfattede det, og jeg troer, at der i denne Uoverensstemmelse ligger et Beviis for, at det vil være ønskeligt at faae en Ændring, hvorved Tvivlen bortfalder, og hvorved Forslaget bliver stillet saaledes, at den i sig selv besgrubede Betænkelighed, som Regjeringen har dered, kan blive hævet.

Indenrigsministeren: Det var i det Væsentlige ogsaa det, jeg vilde bemærke; jeg troer ikke, at Ændringsforslaget er heldigt opfattet. Det giver ikke nogen Oplysning om, hvorledes Lønningerne skulle bestemmes, naar Sportlerne ophøre; det er ikke klart, det lader Sagen staa hen. Forøvrigt forekommer det mig, hvis det maa være mig tilladt, at tilføje den Bemærkning, meget ønskeligt og meget fordelende for Forhandlingerne her i Thinget, naar der af vedkommende Udvalg blev confereret, om saadanne stillede Ændringsforslag med Ministrene. Jeg maa i den Henseende i den gang for alle erklære, at jeg altid ønsker en saadan Conference, forsaavidt Udvalget ønsker den, men naar dette ikke er Tilfældet, maa jeg for mit Vedkommende anfæe det for et Tegnpaa, at det ikke bryder sig om at komme over-